

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10Er/479/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414208333
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriama Miháľková
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6414208333.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67-69, Flat/Office 103, 2408 Nikózia, Cyprus, právne zast. BBH advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 713 066, so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava, proti povinnému G. X., A.. XX.XX.XXXX, S. W. G. XXX, vedenej pod spisovou značkou EX 3693/2014 súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Lutterom, Exekútorský úrad so sídlom Longobardská 1301/27, Bratislava, na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 154,50 Eur s prísl. a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že došlo k zastaveniu starej exekúcie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom poverením sp. zn. 10Er/479/2014 zo dňa 24.07.2014 poveril súdneho exekútora JUDr. Ivana Luttera vykonaním exekúcie voči povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 154,50 Eur s prísl. na základe platobného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 16Rob/592/2013-58 zo dňa 26.09.2013.

2. Súd výzvou zo dňa 20.05.2021, doručenou súdnemu exekútorovi dňa 20.05.2021, vyzval súdneho exekútora, aby preveril, či neexistuje dôvod na zastavenie exekúcie (ex lege) zo zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z. z.“ alebo „ZoUNEK“), nakoľko podľa § 3 uplynula rozhodná doba piatich rokov odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou súdu pred vydaním rozhodnutia o zastavení exekúcie je skúmať dôvody zastavenia podľa ZoUNEK, napríklad z dôvodu, že za posledných 18 mesiacov nebol dosiahnutý žiadny výťažok za predpokladu, že táto exekúcia nespadá pod relatívne výnimky podľa § 4 ZoUNEK, ani ostatné absolútne výnimky upravené v § 2 ods. 2 ZoUNEK. Pokiaľ by súd nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne existencie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle ZoUNEK, rozhodol by tak o zastavení exekúcie predčasne, čím by postupoval v rozpore so zákonom. Na uvedenú výzvu súdny exekútor nereagoval.

3. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z. z., tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 233/2019 Z. z., stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,

b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,

c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

5. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) až g) zákona č. 233/2019 Z. z., stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm.

a) nezastavuje, ak ide o

a) vymoženie pohľadávky na výživnom,

b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,

c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,

d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,

e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,

f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur,

g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

6. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 233/2019 Z. z., rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

7. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

8. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

9. Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z., ak exekútor nezašle oprávnenému upovedomenie o zastavení starej exekúcie v lehote podľa § 5 ods. 3, súd mu aj bez návrhu uznesením uloží, aby upovedomenie o zastavení starej exekúcie vyhotovil a zaslal oprávnenému v určenej lehote, alebo súd uznesením určí, že došlo k zastaveniu starej exekúcie. Exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o určení, že došlo k zastaveniu starej exekúcie.

10. Zákon č. 233/2019 Z. z. nadobudol účinnosť 01.01.2020 a podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, keď uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa ods. 2, pričom z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že ak sa jedná o starú exekúciu, ktorá by mala byť k 01.01.2020 ex lege zastavená a súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, t. j. k 01.01.2020 rozhoduje o zastavení starej exekúcie, potom platí výnimka podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/2019 Z. z. a rozhodná doba neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, uvádza, že zákon č. 233/2019 Z. z. upravuje možnosť predĺženia rozhodnej doby piatich rokov v ustanovených prípadoch, pričom je potrebné zdôrazniť, že táto relatívna výnimka je spojená výlučne len s dôvodom zastavenia starej exekúcie spočívajúcim v uplynutí rozhodnej doby piatich rokov, t. j. s § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z.. Ide o relatívne výnimky zo zastavenia starých exekúcií, pri ktorých uplynula rozhodná doba, avšak existuje tu niektorá zo skutočností odôvodňujúca jej predĺženie (§ 4). Relatívna výnimka znamená, že rozhodná doba, po uplynutí ktorej by na túto starú exekúciu dopadal § 2 ods. 1 písm. a), sa predlžuje (o dobu podľa § 4). V prípade kumulácie relatívnych výnimiek sa uplatní relatívna výnimka, ktorá ako prekážka zastavenia starej exekúcie prestane pôsobiť najneskôr. Exekučné konanie sa v zásade vedie ako nesporové a tiež súd hodnotí dôvody na zastavenie exekúcie aj bez návrhu a permanentne. Relatívna výnimka podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/2019 Z. z. sa teda nemôže vzťahovať na všetky situácie, kedy súd

posudzuje, či má starú exekúciu zastaviť, keďže takýto výklad by nedával zmysel. Adekvátny výklad bude založený teda na teleologickej redukcii a na systematickom výklade zmyslu tohto ustanovenia. Nie je zrejme sporné, že uvedená relatívna výnimka dopadá výlučne na situácie, kedy návrh na zastavenie starej exekúcie podal povinný. Táto relatívna výnimka sa nebude týkať situácií, kedy niekto, kto nie je účastníkom konania, podá podnet na zastavenie exekúcie (napr. súdny exekútor). Stará exekúcia sa na základe zákona zastavuje, ak existuje dôvod pre jej zastavenie (§ 2 ods. 1) a nejde o niektorú z absolútnych alebo relatívnych výnimiek, pričom konanie súdu o „akomkoľvek“ podnete na zastavenie exekúcie nie je relatívnou výnimkou.

11. Vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie, pretože bola začatá pred 01.04.2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31.03.2017. Táto exekúcia bola zo zákona č. 233/2019 Z. z. zastavená podľa § 2 ods. 1 písm. a) z dôvodu, že uplynula rozhodná. V danej veci má súd preukázané, že poverenie na vykonanie exekúcie súd vydal dňa 24.07.2014 a toto doručil súdному exekútorovi dňa 06.08.2014. Z uvedeného vyplýva, že odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby podľa § 4 zákona č. 233/2019 Z. z. nedošlo a je zrejme, že v danom prípade ide o nemajetnú exekúciu trvajúcu viac ako 6 rokov. Do dňa účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodnutím súdu exekúcia zastavená nebola, no dôvod na jej zastavenie trval aj dňa 01.01.2020, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z., a preto je exekúcia zastavená na základe tohto zákona bez potreby vydávať o tom rozhodnutie, avšak súdny exekútor bol povinný vyhotoviť upovedomenie o zastavení starej exekúcie a toto zaslať oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti zákona. Súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie v uvedenej lehote oprávnenému nezaslal, a preto súd podľa § 8 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie, keďže na to boli splnené všetky zákonné predpoklady.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka) uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.